

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 21/20
V Lucemburku dne 3. března 2020

Rozsudek ve věci C-482/18
Google Ireland Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és
Vámigazgatósága

Sankční režim spojený s maďarskou daní z reklamy je neslučitelný s unijním právem

Toto právo naproti tomu nebrání povinnosti registrace, které podléhají zahraniční poskytovatelé reklamních služeb v souvislosti s touto daní

Rozsudkem ze dne 3. března 2020, **Google Ireland** (C-482/18), velký senát Soudního dvora rozhodl, že **zásada volného pohyb služeb stanovená v článku 56 SFEU nebrání maďarské právní úpravě, která poskytovatelům reklamních služeb usazeným v jiném členském státě ukládá povinnost registrace za účelem jejich zdanění maďarskou daní z reklamy.** Je tomu tak i přesto, že poskytovatelé takových služeb usazení v Maďarsku jsou této povinnosti zproštěni, jelikož se na ně vztahuje ohlašovací nebo registrační povinnost na základě toho, že podléhají jakékoli jiné dani platné na maďarském území.

Soudní dvůr naproti tomu konstatoval, že **výše uvedená zásada brání maďarské právní úpravě, podle které se těmto poskytovatelům, kteří nesplnili povinnost registrace, uloží v průběhu několika dní série pokut, které mohou dosáhnout několika milionů eur,** aniž příslušný orgán před přijetím rozhodnutí, které s konečnou platností stanoví celkovou výši těchto pokut, poskytne uvedeným poskytovatelům čas nezbytný ke splnění jejich povinností, umožní jim předložit vyjádření a posoudí sám závažnost protiprávního jednání. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůrazňuje, že výše pokuty, která se uloží poskytovateli reklamních služeb usazenému v Maďarsku, který v rozporu s obecnými ustanoveními vnitrostátních daňových předpisů nesplnil podobnou ohlašovací nebo registrační povinnost, je výrazně nižší a v případě trvalého neplnění takové povinnosti se nezvyšuje ve stejném poměru, ani nutně v takto krátkých lhůtách.

V tomto případě Google Ireland, společnost založená podle irského práva, která vykonávala činnost podléhající maďarské dani z reklamy, nesplnila povinnost registrace v souvislosti s touto daní. Na základě sankčního režimu spojeného s daní z reklamy byla společnosti Google Ireland uložena nejprve pokuta ve výši deseti milionů maďarských forintů (HUF) (přibližně 31 000 eur) a poté, v průběhu několika dnů, další pokuty, jejichž celková výše činila 1 miliardu HUF (přibližně 3,1 milionu eur). Tato částka odpovídala maximální výši, kterou maďarské právní předpisy stanoví pro pokuty ukládané v případě nesrovnalostí v souvislosti s dotčenou daní. Společnost Google Ireland napadla slučitelnost povinnosti registrace zahraničních poskytovatelů reklamních služeb a slučitelnost sankčního režimu spojeného s daní z reklamy s unijním právem před Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (správní a pracovní soud v Budapešti, Maďarsko). Uvedený soud požádal o posouzení těchto otázek Soudní dvůr.

Soudní dvůr připomněl, že zásada volného pohybu služeb zakazuje jakoukoli vnitrostátní právní úpravu, která může činit poskytování služeb mezi členskými státy obtížnějším než vnitrostátní poskytování služeb v určitém členském státě. Tato zásada tedy vyžaduje odstranění jakýchkoli omezení volného pohybu služeb uložených z důvodu, že poskytovatel je usazen v jiném členském státě, než kde je služba poskytována. Soudní dvůr však upřesnil, že tento zákaz se nevztahuje na opatření, jejichž jediným účinkem je zvýšení nákladů na dotčené služby a která se vztahují stejným způsobem na poskytování služeb mezi členskými státy jako na vnitrostátní poskytování služeb v určitém členském státě.

Soudní dvůr konstatoval, že **dotčená povinnost registrace nepodmiňuje výkon reklamní činnosti na maďarském území a platí nezávisle na místě usazení všech těchto poskytovatelů. Tato administrativní formalita sama o sobě nepředstavuje překážku volného pohybu služeb.**

V projednávané věci totiž nebylo možné konstatovat žádné rozdílné zacházení, které by mohlo představovat omezení této základní svobody, jelikož každý poskytovatel je zproštěn povinnosti registrace, je-li již přihlášen nebo registrován na základě jakéhokoliv jiného přímého či nepřímého zdanění v Maďarsku. Toto zproštění nemá odrazující účinek, ale umožňuje již registrovaným poskytovatelům vyhnout se plnění zbytečné formality.

Pokud jde o sankce v daňové oblasti, Soudní dvůr připomněl, že i když sankční režimy v oblasti daní spadají, vzhledem k neexistenci harmonizace na úrovni Unie, do pravomoci členských států, nemohou takové režimy ohrožovat svobody stanovené Smlouvou o FEU.

V tomto rámci Soudní dvůr zkoumal, zda sankce spojené s neprovedením registrace podle vnitrostátního zákona dotčeného v projednávaném případě jsou v rozporu s volným pohybem služeb podle článku 56 SFEU. Soudní dvůr v tomto ohledu konstatuje, že z formálního hlediska platí dotčený sankční režim bez rozdílu pro všechny osoby povinné k dani, které nesplní povinnost registrace, nezávisle na členském státě, na jehož území jsou usazeny. Nicméně **pouze osobám, které nejsou daňovými rezidenty v Maďarsku, skutečně hrozí riziko, že jim budou uloženy sankce.**

Je pravda, že poskytovatelé reklamních služeb usazení v Maďarsku mohou být sankcionováni za nesplnění podobných ohlašovacích a registračních povinností, které jim jsou uloženy na základě obecných ustanovení vnitrostátních daňových předpisů.

Sankční režim spojený se zákonem o dani z reklamy však umožňuje uložit podstatně vyšší pokuty, než jsou pokuty v případě, že poskytovatel reklamních služeb usazený v Maďarsku nesplní registrační povinnost. Ostatně ani částky, ani lhůty v rámci posledně uvedeného režimu nejsou tak přísné jako ty, které platí v rámci sankcí stanovených zákonem o dani z reklamy.

Soudní dvůr na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že **toto rozdílné zacházení, které považuje za nepřiměřené a tudíž neodůvodněné, představuje omezení volného pohybu služeb zakázané článkem 56 SFEU.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106